

รูป 1 จอร์จ ไซมอน โอห์ม อ้างอิง https://th.wikipedia.org/wiki/จอร์จ ไซมอน โอห์ม

ประวัติกฎของโอห์ม

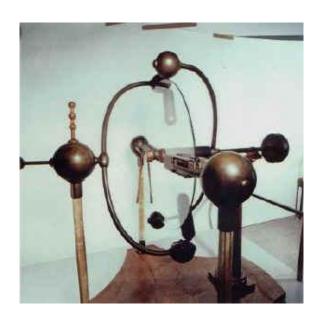
จอร์จ ไซมอน โอห์ม มีบิดาชื่อ โจฮัน โอห์ม (Johann Ohm) มีอาชีพเป็นช่างทำกุญแจและปืน ด้วยอาชีพของ โจฮัน โอห์ม ทำให้ต้องตะเวนเดินทางค้าขายทั้งในเยอรมนีและฝรั่งเศส ขณะที่ทำการ ค้าขายอยู่นั่นก็ถือโอกาสศึกษาวิชาปรัชญาและคณิตศาสตร์ไปด้วย จนโจฮันอายุได้ 40 ปี ได้ตั้งรกรากอยู่ที่ เมืองเออร์แลงเกน (Erlangen) แต่งงานและมีบุตรด้วยกัน 2 คน คือ ไซมอน (Simon) และมาร์ติน (Martin)

แม้ว่าฐานะทางครอบครัวของโอห์มจะค่อนข้างยากจน ถึงอย่างไรนั้นโอห์มก็ขวนขวายหาความรู้อยู่ เสมอ โอห์มเข้าเรียนที่โรงเรียนรีลสคูลในแบมเบิร์ก หลังจากจบการศึกษาขั้นต้นแล้ว โอห์มได้เข้าศึกษา เกี่ยวกับวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยแห่งเมืองเออร์แลงเกน (University of Erlangen) และต่อมาโอห์มก็ได้ลาออกจากมหาวิทยาลัย ขณะที่เขาศึกษาอยู่ในมหาลัยได้เพียง 3 เทอม เท่านั่น เหตุเพราะว่าโอห์มขาดทุนทรัพย์ ไม่มีเงินพอที่จะศึกษาต่อ เป็นเหตุที่ทำให้โอห์มต้องประกอบ อาชีพเป็นครูตั้งแต่อายุเพียง 18 ปีเท่านั่น โอห์มเป็นครูสอนหนังสืออยู่ที่กอร์ทสตัดท์ (Gottstadt) ซึ่งอยู่ ในเขตเมืองเบิร์น (Bern) ของสวิตเซอร์แลนด์ ช่วงแรกที่โอห์มเข้าทำงานเขาไม่ได้รับความไว้วางใจจาก นายจ้าง เนื่องจากไม่เคยเห็นฝีมือการทำงานของโอห์มและเห็นว่าเขายังเด็กอายุน้อยเกินไป แต่เมื่อ กาลเวลาผ่านไปนายจ้างได้เห็นฝีมือการทำงานของโอห์มกลับเป็นบทพิสูจน์ว่าเขาเป็นผู้ที่มีความสามารถ จนได้รับการยกย่อง ขณะที่โอห์มทำการสอนหนังสือเขาได้หมั่นฝึกฝนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองอยู่เสมอ

จนต่อมาเขาได้มีโอกาสเข้าไปศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเออร์แลงเกน (University of Erlangen) อีกครั้ง หนึ่ง และได้รับปริญญาเอกทางด้านวิชาคณิตศาสตร์ในปี ค.ศ. 1811 ขณะนั่นยุโรปกำลังลุกเป็นไฟ เนื่องจากจักรพรรดินโปเลียนแห่งฝรั่งเศสกำลังเรื่องอำนาจได้ยกกองทัพไปรุกรานประเทศที่ใกล้เคียง ทำ ให้แต่ละประเทศได้รับความเดือดร้อนไปทั่ว

แต่ละประเทศร่วมมือกันเพื่อต่อต้านนโปเลียนหนึ่งในนั่นมีประเทศเยอรมันเข้าร่วมด้วย เป็นเหตุทำ ให้คนหนุ่มผู้รักชาติอย่าง จอร์จ ไซมอน โอห์ม พยายามที่จะเข้าสมัครไปเป็นทหารอาสาสมัครอยู่ใน กองทัพต่อต้านนโปเลียน แต่ถูกบิดาของเขาต่อต้านเอาไว้ เพราะเห็นว่าความรู้ที่โอห์มมีจะมีประโยชน์แก่ ประเทศชาติมากกว่าที่เขาจะไปออกรบทำศึก โอห์มเมื่อใคร่ครวญดูแล้วก็มีความเห็นตามคำแนะนำของ บิดา เขาจึงกลับมาเป็นอาจารย์เช่นดังเดิม ค.ศ. 1817 โอห์มได้ทำการศึกษาค้นคว้าและพิมพ์ผลงานของ เขาออกเผยแพร่ ปรากฏว่าผลงานของโอห์มเป็นที่โปรดปรานของกษัตริย์เฟรเดริคแห่งปรัสเซีย (King Frederick of Prussia) มาก จึงทรงแต่งตั้งให้โอห์มได้ดำรงตำแหน่งเป็นศาสตราจารย์ทำการสอนวิชา คณิตศาสตร์ในคณะเยซูอิต (Jesuit College) แห่งมหาวิทยาลัยโคโลญ (Cologne)

ในปี ค.ศ. 1822 โจเซฟ ฟอร์เรอร์ (Joseph Fourier) นักวิทยาศาสตร์ชาวฝรั่งเศส ได้เผยแพร่ ผลงานออกมาเล่มหนึ่ง ชื่อว่า การไหลของความร้อน (Analytic Theory of Heat) ภายในหนังสือเล่มนี้ ได้อธิบายเกี่ยวกับการเคลื่อนที่ของความร้อนไว้ว่า "อัตราการเคลื่อนที่ของความร้อนจากจุด A ไปยัง จุด B ขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิของจุดทั้งสอง และขึ้นอยู่กับตัวนำด้วยว่าสามารถถ่ายทอด ความร้อนได้ดีขนาดไหน" เมื่อโอห์มได้อ่านผลงานขึ้นนี้เขาได้เกิดความสนใจ ที่จะทำการทดลอง เช่นเดียวกันนี้กับไฟฟ้าขึ้นบ้าง หลังจากทำการทดลองโดยอาศัยหลักการเดียวกับฟอร์เรอร์ เขาพบว่าการ เคลื่อนที่ของกระแสไฟฟ้าระหว่างจุด 2 จุด จะต้องขึ้นอยู่กับวัตถุที่นำมาใช้เป็นตัวนำไฟฟ้าเช่นกัน คือ ควร เลือกโลหะที่เป็นตัวนำไฟฟ้าที่ดี เช่น เงิน ทองแดง หรืออะลูมิเนียม เป็นต้น นอกจากนี้เมื่อโลหะที่เป็น ตัวนำไฟฟ้ามีความร้อนมากขึ้นจะทำให้กระแสไฟฟ้าไหล่ได้น้อยลงด้วย หลังจากการทดลองไฟฟ้าในขั้นต้น สำเร็จลงแล้ว โอห์มได้เดินทางไปยังเมืองโคโลญ เพื่อเข้าเป็นอาจารย์สอนที่ยิมเนเชียม (Gymnasium) ใน ระหว่างนี้ในปี ค.ศ. 1826 โอห์มได้จัดพิมพ์หนังสือออกมาเล่มหนึ่งชื่อว่า Bestimmung des Gesetzes nach Welohem die Metalle die Kontaktee

รูป 2 การทดลองเกี่ยวกับการนำไฟฟ้าของโอห์ม อ้างอิง http://ruleofohm.blogspot.com/p/blog-page.html

ในปีต่อมาโอห์มได้ทำการทดลองเกี่ยวกับการนำไฟฟ้าต่ออีก และเขาก็พบคุณสมบัติเกี่ยวกับการ ไหลของไฟฟ้าเพิ่มเติมอีก 2 ประการ คือ ความยาวของสายไฟ (ถ้ายิ่งมีความยาวมากจะมีความต้านทาน ไฟฟ้ามาก) และพื้นที่หน้าตัดของสายไฟ (ถ้ายิ่งมีพื้นที่หน้าตัดมากจะมีความต้านทานไฟฟ้ามาก) กระแสไฟฟ้าไหลได้น้อยลง การพบคุณสมบัติข้อนี้เขาได้เขียนลงในหนังสือชื่อว่า Die Galvanisehe Katte Mathemetisoh Bearbeitet ภายในหนังสือเล่มนี้มีรายละเอียดเกี่ยวกับการทดลอง ซึ่งเขาตั้งเป็น กฎชื่อว่า กฎของโอห์ม (Ohm's Law)โดยมีหลักสำคัญว่า การเคลื่อนที่ของกระแสไฟฟ้าที่ผ่านตัวนำไฟฟ้า เป็นปฏิภาคโดยตรงกับความต่างศักย์ และเป็นปฏิภาคผกผันกับความต้านทาน กล่าวคือ การเคลื่อนที่ของ กระแสไฟฟ้า ระหว่างจุด 2 จุด ย่อมขึ้นอยู่กับคุณสมบัติสำคัญ 4 ประการของตัวนำไฟฟ้า คือ

- 1. วัสดุที่ใช้เป็นตัวนำไฟฟ้าได้ดี
- 2. วัสดุที่ใช้ต้องทนความร้อนได้สูง
- 3. ความยาวของสายไฟต้องไม่มากจนเกินไป
- 4. พื้นที่หน้าตัดของสายไฟต้องไม่ใหญ่จนเกินไป

โดยสามารถคำนวณความต่างศักย์ระหว่างจุดทั้ง 2 จากสมการดังต่อไปนี้

I = E / R

เมื่อ

หมายถึง ปริมาณกระแสไฟฟ้าที่ไหลในสายไฟตัวนำ

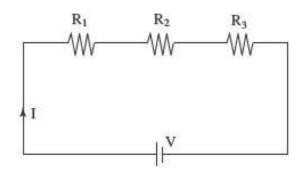
F หมายถึง แรงดันทางไฟฟ้า

R หมายถึง ความต้านทานของสายไฟตัวนำ

จากผลงานชิ้นดังกล่าว แทนที่โอห์มจะได้รับการยกย่องแต่โอห์มกลับได้รับการต่อต้านอย่างมากจากชาว เยอรมันเนื่องจากความไม่รู้ และไม่เข้าใจนั่นเอง ทำให้ในระหว่างนี้โอห์มได้รับความลำบาก แต่ชาว ต่างประเทศกลับเห็นว่าผลงานชิ้นนี้ของโอห์มเป็นงานที่มีคุณประโยชน์มากและในปี ค.ศ. 1841 โอห์ม ได้รับมอบเหรียญคอพเลย์ (Copley Medal) จากราชสมาคมแห่งกรุงลอนดอน (Royal Society of London) และในปีต่อมาโอห์มได้รับเชิญให้ร่วมสมาคมนี้ด้วย เมื่อรัฐบาลเยอรมนี เห็นดังนั้นจึงเริ่มหันมา ให้ความสนในผลงานของโอห์ม และในปี ค.ศ. 1849 เมื่อโอห์มเดินทางกลับจากประเทศอังกฤษ โอห์ม ได้รับเชิญให้เป็นศาสตราจารย์ ประจำมหาวิทยาลัยมิวนิค (Munich University) ไม่เฉพาะเรื่องไฟฟ้า เท่านั้นที่โอห์มทำการค้นคว้า โอห์มยังค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องแสงด้วย แต่ไม่เป็นที่สนใจมากเท่ากับเรื่อง ไฟฟ้า โอห์มเสียชีวิตในวันที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ.1854 ที่มิวนิค ประเทศเยอรมนี ถึงแม้ว่าโอห์มจะเสียชีวิต ไปแล้วแต่ชื่อของโอห์มยังถูกนำมาใช้เป็นหน่วยวัดความต้านทานไฟฟ้า ในปี ค.ศ. 1881 สมาคมไฟฟ้า นานาชาติ (International Congress of Electrical Engineers) ได้ตกลงร่วมกันที่กรุงปารีสว่าควรใช้ชื่อ ของโอห์ม เป็นหน่วยวัดความต้านทานไฟฟ้า โดยความต้านทาน 1 โอห์ม หมายถึง กระแสไฟฟ้า 1 แอมแปร์ ไหลผ่านบนตัวนำไฟฟ้าภายใต้ความต่างศักย์ไฟฟ้า 1 โวลต์

การต่อวงจรไฟฟ้าโดยทั่วไปมี 3 แบบ ดังนี้

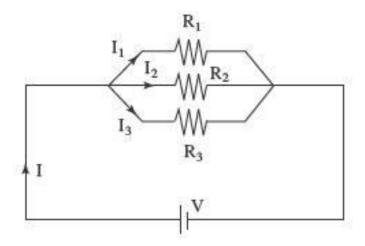
1. การต่อวงจรไฟฟ้าแบบอนุกรม (series circuit) เป็นการต่อเรียงกันเป็นสายเดียว เช่น การต่อหลอดไฟฟ้าโดยการต่อปลายหลอดไฟฟ้าหลอดที่ 1 กับปลายหลอดไฟฟ้าหลอดที่ 2 และต่อปลาย หลอดไฟฟ้าหลอดที่ 2 อีกอันหนึ่งกับหลอดไฟฟ้าหลอดอื่นไปเรื่อยๆ จนครบวงจร กระแสไฟฟ้าจะไหล ใน ทิศทางเดียวกันตลอด โดยไม่แยกเป็นหลายสาย ดังรูป

รูป 3 รูปแสดงการต่อวงจรไฟฟ้าแบบอนุกรม

อ้างอิง http://www.rmutphysics.com/PHYSICS/oldfront/54/1/index.htm

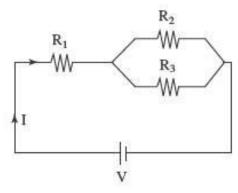
2. การต่อวงจรไฟฟ้าแบบขนาน (parallel circuit) เป็นการต่อโดยที่กระแสไฟฟ้ามีการแยก ไหลออกได้หลายทางและช่วงสุดท้ายจะไหลมารวมกัน เช่น ต่อหลอดไฟฟ้าแต่ละหลอดเข้าด้วยกัน และ รวมปลายอีกด้านหนึ่งของหลอดไฟฟ้าทุกหลอดเข้าด้วยกัน

รูป 4 รูปแสดงการต่อวงจรไฟฟ้าแบบขนาน

อ้างอิง http://www.rmutphysics.com/PHYSICS/oldfront/54/1/index.htm

3. การต่อวงจรไฟฟ้าแบบผสม (hybrid circuit) เป็นการต่อวงจรที่มีทั้งแบบอนุกรมและแบบขนานใน วงจรเดียวกัน

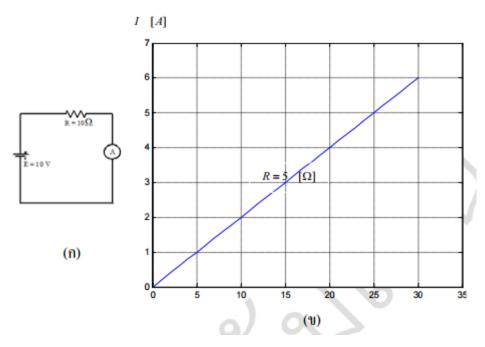
รูป 5 รูปแสดงการต่อวงจรไฟฟ้าแบบผสม

อ้างอิง http://www.rmutphysics.com/PHYSICS/oldfront/54/1/index.htm

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบผลการต่อหลอดไฟฟ้าแบบอนุกรมและแบบขนาน

แบบอนุกรม	แบบขนาน
1. กระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านหลอดไฟฟ้าแต่ละ หลอดมีค่าเท่ากัน และเท่ากับกระแสไฟฟ้า ทั้งหมดที่ไหลในวงจร ดัง $I_{7711} = I_1 = I_2 = I_3 =$ สมการ	1. กระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านหลอดไฟฟ้าแต่ ละหลอดจะไม่เท่ากัน แต่ถ้าหลอดมีความ ต้านทานไม่เท่ากัน แต่กระแสไฟฟ้ารวมจะ เท่ากับผลบวกของกระแสไฟฟ้าที่ผ่านแต่ละ หลอด ดังสมการ $\mathbf{I}_{\mathbf{52H}} = \mathbf{I}_1 + \mathbf{I}_2 + \mathbf{I}_3 + \dots$
2. ความต้านทานรวม จะเพิ่มขึ้นตามจำนวน หลอดไฟฟ้าที่นำมาต่อกัน จึงทำให้ความ ต้านทานมีค่ามาก ดัง $\mathbf{R}_{\mathbf{50H}} = \mathbf{R}_1 + \mathbf{R}_2 + \mathbf{R}_3 + \dots$ สมการ	2. ความต้านทานรวมจะน้อยลง และน้อย กว่าความต้านทานที่น้อยที่สุดในวงจร ความต้านทานรวมจะมีค่า ดังสมการ $\frac{1}{R_{523}} = \frac{1}{R_{1}} + \frac{1}{R_{2}} + \frac{1}{R_{3}} + \dots$
3. ความต่างศักย์รวม มีค่าเท่ากับผลบวกของ ความต่างศักย์ของ หลอดไฟแต่ละหลอด ดัง สมการ $V_{52M} = V_1 + V_2 + V_3 +$	3. ความต่างศักย์รวม จะมีค่าเท่ากับความ ต่างศักย์ของหลอดไฟฟ้าแต่ละหลอด ดัง

เมื่อพิจารณาจากวงจรไฟฟ้ากระแสตรงใน รูปที่ 6(n) กำหนดให้ความต้านทาน (R) มีค่าเท่ากับ $5[\Omega]$ และแหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแสตรง (E) มีค่าเปลี่ยนแปลงไปตั้งแต่0 ถึง 20 [V] ทำให้ได้ผลลัพธ์ค่า กระแสไฟฟ้า (I) ที่ไหลผ่านความต้านทานในวงจรจะเปลี่ยนแปลงตามกฎของโอห์มด้วยค่าของอัตราส่วน E / R ดังกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหวางกระแสไฟฟ้า (I)และแรงดันตกคร่อมความต้านทาน (V) ดังรูป ที่ 6(v)

รูป 6 รูปที่6 (ก) วงจรไฟฟ้ากระแสตรง (ข) กราฟความสัมพันธ์ระหวางกระแสและแรงดัน

อ้างอิง ปฏิบัติการทดลองที่ 3: กฎโอห์มในวงจรไฟฟ้ากระแสตรง รายวิชา 303213 การวิเคราะห์วงจรไฟฟ้าสาหรับวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

จากรูปที่6 (ก) วงจรไฟฟ้ากระแสตรง (ข) กราฟความสัมพันธ์ระหวางกระแสและแรงดันจาก กราฟความสัมพันธ์ระหวางกระแสไฟฟ้าและแรงดันไฟฟ้า ณ จุด (I,V) = (4,20) ในรูป รูปที่6(ข)และโดย การใช้กฎของโอห์มตามสมการ R=V/R สามารถหาค่าความต้านทานในวงจรไฟฟ้า จะได้ว่า

$$R = \frac{20 [V]}{4 [A]} = 5 [\Omega]$$

ผลการทดลอง

วัตถุประสงค์

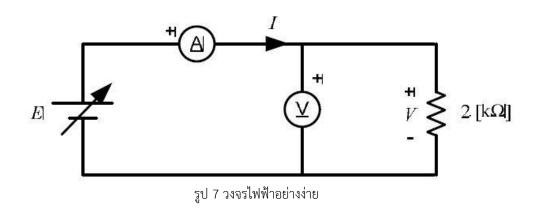
- 1.1 เพื่อให้นิสิตปฏิบัติการทดลองวัดค่ากระแสไฟฟ้าและแรงดันไฟฟ้าในวงจรไฟฟ้ากระแสตรงได้
- 1.2 เพื่อให้นิสิตสามารถหาค่าความต้านทานจากกราฟคุณลักษณะทางกระแสและแรงดันได้
- 1.3 เพื่อให้นิสิตสร้างความเข้าใจความสัมพันธ์ตามกฎของโอห์มในวงจรไฟฟ้ากระแสตรง
- 1.4 เพื่อให้นิสิตสามารถคำนวณค่าทางทฤษฎีเปรียบเทียบกับผลการทดลองได้
- 1.5 เพื่อให้นิสิตปฏิบัติการทดลองหาคุณลักษณะของตัวต้านทานตออนุกรม
- 1.6 เพื่อให้นิสิตสร้างความเข้าใจหลักการของวงจรตัวต้านทานต่ออนุกรม
- 1.7 เพื่อให้นิสิตเสริมทักษะในการใช้เครื่องมือวัดปริมาณทางไฟฟ้า

การทดลองที่ 1: การหาค่ากระแสและแรงดันไฟฟ้าในวงจรไฟฟ้าเมื่อความต้านทานคงที่

วิธีการทดลอง

- 1. ต่อการใช้งานมัลติมิเตอร์ แบบโวลต์มิเตอร์ และแบบแอมมิเตอร์ เพื่อวันแรงดันไฟฟ้าและวัด กระแสไฟฟ้าในวงจรไฟฟ้าตามรูป 13 (ในขณะต่อวงจรไฟฟ้าต้องปิดแหล่งจ่ายไฟฟ้า)
- 2. เปิดสวิตซ์แหล่งจ่ายไฟฟ้า ปรับค่าแรงดัน E จาก 0 [V] ไปจนถึง 10 [V] ตามตารางที่ 3
- 3. บันทึกผลการทดลองวัดค่าแรงดันไฟฟ้า V และกระแส I ลงในตารางที่ 3
- 4. ปิดสวิตซ์แหล่งจ่ายไฟฟ้า
- 5. คำนวณแรงดันไฟฟ้า V กับกระแส I และนำผลการคำนวณบันทึกลงในตารางที่ 3
- 6. เปลี่ยนค่าความต้านเป็น 1 [k Ω] และทำการทดลองซ้ำตามข้อ 1. ถึง 5. อีกครั้ง
- 7. บันทึกผลการทดลองวัดค่า V และ I และการคำนวณค่า V และ I ลงในตารางที่ 4

8 นำผลการทดลองจากตารางที่ 3 และ 4 มาเขียนกราฟแสดงความสัมพันธ์ ของแรงดันและ กระแสตามฟังก์ชัน I = f(V) ลงในกราฟดังรูป 1.1 (ข) เมื่อโหลดมีค่าเท่ากับ $2 \ [k\Omega]$ และ $1 \ [k\Omega]$ ตามลำดับ

ตารางที่ 2 เมื่อโหลดความต้านทานมีค่าเท่ากับ 2 $[k\Omega]$

Е	ผลการ	รทดลอง	ผลกา	รคำนวณ
[V]	แรงดัน V [V]	กระแส / [mA]	แรงดัน V [V]	กระแส / [mA]
0	0	0	0	0
1	1.01	0.51	1	0.5
2	2.02	1.03	2	1
3	3.03	1.54	3	1.5
4	4.04	2.06	4	2
5	5.06	2.56	5	2.5
6	6.07	3.08	6	3
7	7.08	3.59	7	3.5
8	8.10	4.11	8	4
9	9.12	4.63	9	4.5
10	10.13	5.14	10	5

ตารางที่ 3 เมื่อโหลดความต้านทานมีค่าเท่ากับ 1 [kΩ]

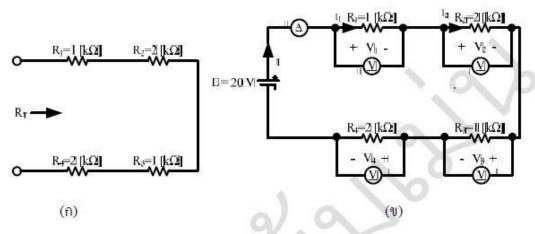
Е	ผลการ	ัทดลอง	ผลกา	รคำนวณ
[V]	แรงดัน V [V]	กระแส / [mA]	แรงดัน V [V]	กระแส / [mA]
0	0	0	0	0
1	1.02	1.03	1	1
2	2.03	2.04	2	2
3	3.04	3.06	3	3
4	4.05	4.08	4	4
5	5.06	5.10	5	5
6	6.07	6.12	6	6
7	7.08	7.14	7	7
8	8.09	8.17	8	8
9	9.10	9.20	9	9
10	10.11	10.22	10	10

รูป 8 ฟังก์ชัน I = f(V) เมื่อโหลด R_1 = 2 [k Ω] และ R_2 = 1 [k Ω]

การทดลองที่ 2: การหาคุณลักษณะของวงจรตัวต้านทานต่ออนุกรม

วิธีการทดลอง

- 1. ต่อวงจรทดลองดังรูป 15 (ก) ปรับตั้งย่านวัดความต้านทานของมัลติมิเตอร์ ให้ เหมาะสม ต่อมา วัดค่าตัวต้านทาน R_T , R_1 , R_2 , R_3 กับ R_4 และบันทึกผลการวัดลงในตารางที่ 5.
- 2. ปิดแหล่งจ่ายไฟฟ้าและต่อวงจรใหม่ดงรูป 15 (ข) ปรับตั้งย่านวัดกระแสไฟฟ้า I, I_1 , I_2 , I_3 และ I_4 ให้เหมาะสมของมัลติมิเตอร์ ตัวที่ 1 พร้อมทั้งปรับตั้งย่านวัดแรงดันไฟฟ้า V_1 , V_2 , V_3 และ V_4 ให้เหมาะสมของมัลติมิเตอร์ ตัวที่ 2
 - 3. เปิดสวิตช์แหล่งจ่ายไฟฟ้า ปรับค่าแรงดัน E ให้มีค่าเท่ากับ 20 [V]
- 4. ทำการทดลองวัดและบันทึกค่ากระแส I, I₁, I₂, I₃ และ I₄ และแรงดัน V₁, V₂, V₃ และ V₄ ลงในตารางที่ 3
 - 5. ปิดสวิตช์แหล่งจ่ายไฟฟ้า
- 6. คำนวณค่า R_T , I, V_1 , V_2 , V_3 , V_4 และ I_1 , I_2 , I_3 , I_4 โดยใช้กฎของโอห์ม และบันทึก ผลการคำนวณลงในตารางที่ 6 เปรียบเทียบกับผลการทดลองในตารางที่ 5

รูปที่ 9 วงจรตัวต้านทานต่ออนุกรมเมื่อเปิดวงจรที่ความต้านทาน R₂

a,	<i>ย</i>
ജ ിട്പുളു /1	ผลการทดลองวงจรตัวต้านทานต่ออนุกรมผลการทดลอง
AII9 IANI A	MPILL 19 NIAIPI DA 9A 9 AL 9AL 1 M LL MAIG G ML1991MPILL 19 NIAIPI DA

	ผลการทดลอง													
R ₁	R ₂	R ₃	R_4	R_T	l ₁	l ₂	l ₃	I ₄	I	V ₁	V_2	V_3	V_4	Е
[Ω]	$ \left[\Omega\right] \left[\Omega\right] \left[\Omega\right] \left[\Omega\right] \left[\Omega\right] \left[mA\right] \left[mA\right] \left[mA\right] \left[mA\right] \left[V\right] \left[V\right] \left[V\right] \left[V\right] $									[V]				
0.98	1.97	0.98	1.98	1.98	3.40	3.40	3.40	3.40	3.40	3.35	6.72	3.34	6.77	20.18

ตารางที่ 5 ผลการคำนวณหาค่าความต้านทาน กระแสไฟฟ้าและแรงดันไฟฟ้าในวงจรตัวต้านทานต่อ อนุกรม

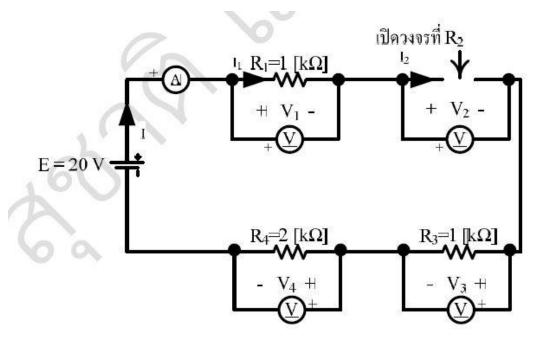
	ผลการทดลอง													
R ₁	R ₂	R_3	R ₄	R_T	l ₁	l ₂	l ₃	I ₄		V_1	V_2	V_3	V ₄	Е
k[Ω]	k[Ω]	k[Ω]	k[Ω]	k[Ω]	[mA]	[mA]	[mA]	[mA]	[mA]	[V]	[V]	[V]	[V]	[V]
1	1 2 1 2 6 3.34 3.34 3.34 3.34 3.34 3.38 6.77 3.39 6.76 20.29													

การทดลองที่ 3: วงจรตัวต้านทานเมื่อเปิดวงจรและลัดวงจร

วิธีการทดลอง

- 1. ปิดแหล่งจ่ายไฟฟ้าและต่อวงจรทดลองดังรูป 16 ปรับตั้งย่านวัดของมัลติมิเตอร์ ตัวที่ 1และตัวที่ 2 เหมือนการทดลองที่ 2
- 2. ใช้แอมมิเตอร์ วัดกระแสไฟฟ้า I, I $_1$, I $_2$, I $_3$ และ I $_4$ และใช้โวลต์มิเตอร์ วัดแรงดันไฟฟ้า ตกคร่อม V_1 , V_2 , V_3 , V_4 และ E
 - 3. เปิดสวิตช์แหล่งจ่ายไฟฟ้าและปรับค่าแรงดัน E ให้มีค่าเท่ากับ 20 [V]
- 4. ทำการทดลองวัดและบันทึกค่ากระแส I, I $_1$, I $_2$, I $_3$ กับ I $_4$ และแรงดัน V $_1$, V $_2$, V $_3$ และ V $_4$ ลงในตารางที่ 7
 - 5. ปิดสวิตช์แหล่งจ่ายไฟฟ้า
- 6. คำนวณค่า R_T , I, V_1 , V_2 , V_3 , V_4 และ I_1 , I_2 , I_3 , I_4 โดยใช้กฎของโอห์มและบันทึกผล การคำนวณพร้อมทั้งเปรียบเทียบกับผลการทดลองในตารางที่ 7

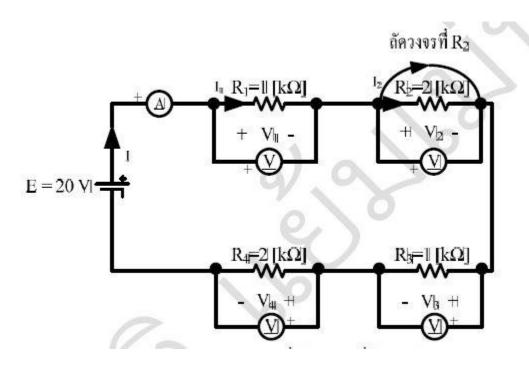
- 7. ต่อวงจรใหม่ดังรูป 17 เป็นวงจรตัวต้านทานต่ออนุกรมเมื่อเกิดลัดวงจรที R_2
- 8. ทำซ้ำการทดลองดังข้อ 1. 6. และบันทึกผลการคำนวณจากวงจรในรูป 17 ลงใน ตารางที่ 8

รูป 16 วงจรตัวต้านทานต่ออนุกรมเมื่อเปิดวงจรที่ความต้านทาน ${\sf R}_2$

ตารางที่ 7 ผลการทดลองและผลการคำนวณที่ได้รับจากวงจรตัวต้านทานต่ออนุกรมเมื่อเปิดวงจร R_2

รายการ	I ₁	l ₂	l ₃	I ₄		V_1	V ₂	V_3	V ₄	Е
	[mA]	[mA]	[mA]	[mA]	[mA]	[V]	[V]	[V]	[V]	[V]
ผลการ	0	0	0	0	0	0	20.20	0	0	20.20
ทดลอง										
ผลการ	0	0	0	0	0	0	20	0	0	20
คำนวณ										

รูป 17 วงจรตัวต้านทานต่ออนุกรมเมื่อปิดวงจรที่ความต้านทาน R2

ตารางที่ 8 ผลการทดลองและผลการคำนวณที่ได้รับจากวงจรตัวต้านทานต่ออนุกรมเมื่อปิดวงจร R_2

รายการ	I ₁	l ₂	l ₃	I ₄	I	V_1	V ₂	V ₃	V ₄	Е
	[mA]	[mA]	[mA]	[mA]	[mA]	[V]	[V]	[V]	[V]	[V]
ผลการ	5.17	5.17	5.17	5.17	5.17	5.11	0.3	5.11	10.21	20.73
ทดลอง										
ผลการ	5	5	5	5	5	5	0	5	10	20
คำนวณ										

วิเคราะห์ผลการทดลอง

การทดลองที่ 1: การหาค่ากระแสและแรงดันไฟฟ้าในวงจรไฟฟ้าเมื่อความต้านทานคงที่

จากการทดลองนั้นค่าที่ได้จากเครื่องมัลติมิเตอร์ที่วัดแรงดันไฟฟ้า และกระแสไฟฟ้านั้นมีค่า ใกล้เคียงกับการคำนวณโดยกฎของโอห์ม จากสูตร V = IR และ กราฟที่ได้จากฟังก์ชัน I = f(V) เป็นกราฟ เส้นตรง

การทดลองที่ 2การหาคุณลักษณะของวงจรตัวต้านทานต่ออนุกรม

จากการทดลองพบว่าค่าของกระแสนั้นมีค่าเท่ากันทั้งวงจร และ วัดค่าความต้านทาน และแรงดันไฟฟ้าจากเครื่องมัลติมิเตอร์ได้ใกล้เคียงค่าความต้านทานของจริงและแรงดันไฟฟ้า จากกฎของโอห์ม จากสูตร R = V/I

การทดลองที่ 3: วงจรตัวต้านทานเมื่อเปิดวงจรและลัดวงจร

จากการทดลองค่าการลัดวงจรแบบเปิดตัวต้านทานแล้วใช้โวลต์มิเตอร์นั้น เมื่อวัด กระแสไฟฟ้าและแรงดันไฟฟ้าที่ R_1 R_3 R_4 ไม่มีกระแส และ แรงดันไฟฟ้า แต่เมื่อวัดที่ R_2 มี แรงดันไฟฟ้า แต่ไม่มี กระแสไฟฟ้าไหล เนื่องจากเครื่องมัลติมิเตอร์ มีความต้านทานภายจึงทำให้มี แรงดันไฟฟ้าอยู่ แต่ไม่มีกระแสไฟฟ้าไหลในวงจร แต่ถ้ามีการลัดที่ R_2 ปิดวงจรจะมีกระแสและแรงดันไฟฟ้า ที่ R_1 R_3 R_4 แต่ไม่มีที่ R_2

สรุปผลการทดลอง

การทดลองที่ 1: การหาค่ากระแสและแรงดันไฟฟ้าในวงจรไฟฟ้าเมื่อความต้านทานคงที่

จากการทดลองนั้น เราสามารถใช้กฎของโอห์มหาค่ากระแสไฟฟ้า และแรงดันไฟฟ้าได้ ซึ่งมีค่าที่ ใกล้เคียงหรือเท่ากับการทดลองมากๆ

การทดลองที่ 2การหาคุณลักษณะของวงจรตัวต้านทานต่ออนุกรม

จากการทดลองค่าของกระแสนั้นมีค่าเท่ากันทั้งวงจร และ วัดค่าความต้านทานและ แรงดันไฟฟ้าจากเครื่องมัลติมิเตอร์ได้ใกล้เคียงค่าความต้านทานของจริงและแรงดันไฟฟ้าจากกฎ ของโอห์ม จากสูตร R = V/I ทำให้เรารู้ว่า กระแสที่ไหลในวงจรตัวต้านทานต่อแบบอนุกรมมีค่า เท่ากับหมดและแรงดันไฟฟ้านั้นหาได้จาก $V_{\text{sju}} = V_1 + V_2 + ... V_n$

การทดลองที่ 3: วงจรตัวต้านทานเมื่อเปิดวงจรและลัดวงจร

จาการทดลองทำให้เห็นว่าเมื่อเกิดการลัดวงจรแบบปิดจะไม่มีกระแสไปที่ความต้านทานตัวนั้น และเมื่อมีการเปิดวงจร จะไม่มีกระแสไฟฟ้า และ แรงดันในวงจรนั้น

คำถามท้ายปฏิบัติการทดลอง

1. จากเส้นกราฟในรูป4 จงหาค่าความต้านทาน R_1 ที่แรงดัน V=4 [V] และ8 [V] ได้ว่า

พอบ หา R1 จากสูตร V = IR $4 \ [V] \ = 4.03 \ [A] \times R_1$ $R1 \ = 4 \ / \ 4.03 = 0.9925 \ [\Omega]$ $8 \ [V] \ = 8.05 \ [A] \times R_1$ $R1 \ = 8 \ / \ 8.022 = 0.9937 \ [\Omega]$

2. จากเส้นกราฟในรูป4 จงหาค่าความต้านทาน R2 ที่แรงดัน V= 4 [V] และ8 [V] ได้ว่า

พา R1 จากสูตร V = IR $4 \ [V] \ = 2.03 \ [A] \times R_1$ $R1 \ = 4 \ / \ 2.03 = 1.97 \ [\Omega]$ $8 \ [V] \ = 4.08 \ [A] \times R_1$ $R1 = 8 \ / \ 4.08 = 1.96 \ [\Omega]$

3. สูตรที่ใช้ในการหาค่าความต้านทาน R1 และ R2 จากกราฟ คือ

ตอบ $R = \frac{V}{I}$

4. ค่าความต้านทาน R₁ และ R₂ ที่หาได้จากกราฟรูป4 นั้น ตรงกับคาความต้านทานที่นำมาทดลอง หรือไม่ถ้าไม่ตรงให้นิสิตวิเคราะห์หาสาเหตุที่เป็นผลให้ค่าความต้านทานจากกราฟนั้นไม่เท่ากับค่า ความต้านทานที่นำมาทดลอง

ตอบ ค่าความต้านทาน R₁ และ R₂ จากรูป 4 นั้น มีค่าใกล้เคียงกันตัวต้านทานที่นำมาทดลอง เนื่องจาก การวัดที่ไม่มีประสิทธิ์ภาพเพียงพอ หรืออีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ค่าคลาดเคลื่อนเพราะว่าใน หารวัดค่าของแหล่งจ่ายไฟเข้าอาจจะไม่เป็นไปตามตัวเลข

5. จากผลการทดลองตามตารางที่1 และ2 จงพิสูจน์ว่ากฎของโอห์มสามารถวิเคราะห์หาค่าแรงดัน V และกระแส I ที่ได้จากการทดลองอย่างถูกต้อง

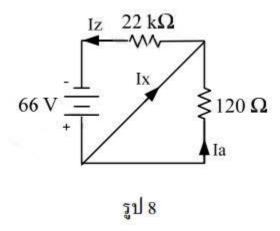
ตอบ จากการบันทึกผลการทดลองที่ได้จากตารางที่ 1 กับ 2 ทำให้เห็นว่า ค่าที่ได้จากเครื่อง มัลติมิเตอร์มีค่าใกล้เคียง กับ สูตร v = IR เช่น แรงดัน (V) 2.02 v. ตัวต้านทาน(R) = 2 จะมีค่า กระแสไฟฟ้า(I) = 1.034 ซึ่งจากการคำนวณ V=IR

$$\text{W1 V} = \text{IR}$$
 $\text{W1 I} = \text{V/R}$ = 1.034 [A] x 2 [\Omega] = 2.068 [V] = 1.01 A

จะเห็นได้ว่าผลลัพธ์ที่ออกมีค่าใกล้เคียงกันมาก

ดังนั้นกฎของโอห์มสามารถใช้หาค่าแรงดัน V และกระแส I ที่ได้จากการทดลองอย่างถูกต้อง

6. จากวงจรไฟฟาในรูป8 จงใช้กฎของโอห์มคำนวณหาคากระแส ${\sf I}_{\sf a}$ และ ${\sf I}_{\sf x}$ และ ${\sf I}_{\sf z}$

<u>ตอบ</u>

จากสูตร V=IR

หา $I_a=0$ เนื่องจากเกิดการลัดวงจรทำให้ไม่มีกระแสไหลไปทางนั้น

หา I_x = 3 [A] เนื่องจากเกิดการลัดวงจรทำให้เป็นวงจรแบบต่ออนุกรมกระแสมีค่าเท่ากันหมด

 $= 66[V] / 22 [K \Omega]$

= 3 [A]

7. จากวงจรทดลองในรูป5(ข) จงพิสูจน์ว่ากำลังไฟฟ้าที่แหล่งจ่ายไฟฟ้าจ่ายออกมามีค่าเท่ากับ กำลังไฟฟ้าที่เกิดขึ้นกับตัวต้านทานในวงจรอนุกรม

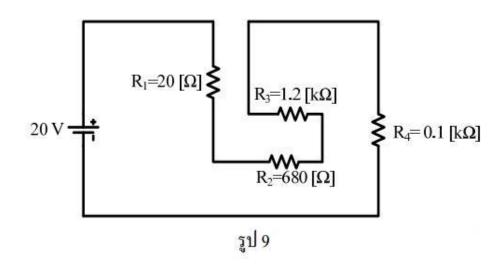
ตอบ จากหลักการของโอร์ม จะได้สูตรการต่อแบบอนุกรมเป็น $V_{\text{53M}} = V1 + V2 + V3 + V4$ ซึ่งหา ได้จากค่าที่ได้จากการทดลอง คือ $V_1 = 3.3$, $V_2 = 6.7$, $V_3 = 3.3$, $V_4 = 6.7$, $V_{\text{53M}} = 20$ [V]

8. วงจรตัวต้านทานต่ออนุกรม เมื่อเกิดเปิดวงจรที่ตัวต้านทานตัวใดตัวหนึ่งในวงจร แรงดันตกคร่อม จุดที่เปิดวงจรมีค่าเท่าใด จงยกเหตุผลประกอบคำอธิบาย

ตอบ จะมีค่าเท่ากับ E[รวม] เพราะ จากหลักของโอร์มจะได้สูตร ∨t=∨1+∨2+... ยกตัวอย่าง เช่น Vt=20 ∨ แล้ว มี r อยู่ 4 ตัว แล้วเปิดที่ r2 ทำให้ ∨2= 20 เพราะ จากสูตรจะได้ 20=ir1+∨2+ir3+ir4 ซึ่ง I ทุกตัวมีค่าเป็น 0 เมื่อนำไปแทนค่าจะเหลือ 20=∨2 ซึ่งสามารถหาเหตุ ผลได้ว่า √ที่เปิดมีค่าเท่ากับ ∨ รวม

9. วงจรตัวต้านทานต่ออนุกรมในการทดลองที่1.2 ผลการคำนวณแตกตางจากผลการทดลองตรง สวนใดบาง จงอธิบายเหตุผลประกอบความแตกต่างนั้น

ตอบ แตกต่างกันค่าทุกตัวที่ได้แต่เป็นค่าที่ใกล้เคียงมากกับกฤของโอร์ม ถ้าหากปัดทศนิยมก็ จะทำให้มีค่าที่เท่ากันการคำนวณ ซึ่งเป็นไปตามกฤของโอร์ม 10. พิจารณาวงจรไฟฟ้าดังรูป9 จงคำนวณหากระแสที่แหล่งจ่ายไฟฟ้าออกมาและแรงดันตกคร่อมความ ต้านทาน

<u>ตอบ</u> จากรูปเป็นวงจรอนุกรม

ดังนั้น
$$R_{573}$$
 = $R_1 + R_2 + R_3 + R_4$ = $20 + 680 + 100 + 1200$ [Ω] = 2000 [Ω]

เนื่องจากเป็นวงจรอนุกรม กระแสจะเท่ากันทั้งวงจร

$$I_{5331} = V_{5331} / R_{5331}$$

$$= 20 / 2000$$

$$= 0.01[A]$$

$$m M1 \ V_1 = IR_1$$
 $m M1 \ V_2 = IR_2$ $m = 0.01[A] \times 20[\Omega]$ $m = 0.2 \ [V]$ $m = 6.8 \ [V]$

$$\text{W1 V}_1 = \text{IR}_1$$
 $\text{W1 V}_2 = \text{IR}_2$ $= 0.01[\text{A}] \times 100[\Omega]$ $= 12 [\text{V}]$

3.4.11 พิจารณาตารางที่ 7 ซึ่งแสดงค่าปริมาณไฟฟ้าสำหรับวงจรตัวต้านทานต่ออนุกรม จงคำนวณ ค่าปริมาณไฟฟ้าในช่องว่างให้ถูกต้องสมบูรณ์พร้อมทั้งเขียนภาพวงจรของตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงค่าปริมาณไฟฟ้าวงจรตัวต้านทาน 4 ตัวต่ออนุกรม

3	R_i	\mathbb{R}_2	R_3	R_4	E
แรงคัน [V]	2.89		3.468		
กระแส [mA]					2.89
กำลังไฟฟ้า [mW]				22.68	
ความต้านทาน [kΩ]		1.20		8	

ตอบ เนื่องจากเป็นวงจรต่อแบบอนุกรม ทำให้กระแสเท่ากันหมดคือ 2.89 [mA] ช่อง R_1

โจทย์ให้
$$V_1 = 2.89 [V]$$
, $I_1 = 2.89 [A]$,

$$P_1 = VI$$
 $R_1 = V_1 / I_1$ $= 2.89[V] \times 2.89[mA]$ $= 2.89[V] / 2.89[mA]$

$$=8.35$$
[mW] $=1$ [K Ω]

ช่อง R₂

โจทย์ให้ $R_2 = 1[K \Omega], I_2 = 2.89 [A],$

 $P_2 = VI$

= $3.468[V] \times 2.89[mA]$ = $1.2[K \Omega] \times 2.89[mA]$

 $V1 = R_2 I_2$

= 10.02 [mW] = 3.468[V]

ช่อง R₃

โจทย์ให้ $V_2 = 3.468[V]$, $I_3 = 2.89 [A]$,

 $P_3 = V_3 I_3$ $R_3 = V_3 / I_3$

 $= 3.468[V] \times 2.89[mA]$ = 3.468[V] / 2.89[mA]

= 10.02 [mW] = $1.2[K \Omega]$

ช่อง R₄

โจทย์ให้ $P_4 = 22.68$ [mW], I_4 = 2.89 [A],

 $V_4 = P_4 / I_4$ $R_4 = V_4 / I_4$

= 22.68[mW] / 2.89[mA] = 7.847[mA] / 2.89[mA]

= 7.847 [V] = 2.71 [K Ω]

ช่อง E

โจทย์ให้ I₄= 2.89 [mA],

 $V_{\text{SDM}} = V_1 + V_2 + V_3 + V_4 = 2.89 + 3468 + 3.468 + 7.847 = 17.673 \text{ V}$

 $P_{SJJJ} = P_1 + P_2 + P_3 + P_4 = 8.35 + 10.02 + 10.02 + 22.68 = 51.07 [mW]$

 $\mathsf{R}_{\text{sim}} = \mathsf{R}_1 + \mathsf{R}_2 + \mathsf{R}_3 + \mathsf{R}_4 = 1.00 + 1.20 + 1.20 + 2.71 \ = 6.11 [\mathsf{K} \ \Omega]$

ตารางที่7 แสดงค่าปริมาณไฟฟ้าวงจรตัวต้านทาน 4 ตัวต่ออนุการ

	R ₁	R ₂	R_3	R ₄	Е
แรงดัน[V]	2.89	3.468	3.468	7.847	17.673
กระแส[mA]	2.89	2.89	2.89	2.89	2.89
กำลังไฟฟ้า[mW]	8.35	10.02	10.02	22.68	51.07
ความต้านทาน[K Ω]	1	1.20	1.20	2.71	6.11

เอกสารอ้างอิง

ผศ.ดร.สุชาติ แย้มเม่น 2558 ปฏิบัติการทดลองที่ 3 เครื่องกำเนิดสัญญาณ (ออนไลน์) http://webapps.nu.ac.th/suchart/303213/Laboratory%20Notes/303213Lab01oscilloscope.pdf.

วรพรต ตุ้ยอ้าย. 2558. **ประวัติกฎของโอห์ม** (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://ruleofohm.blogspot.com/p/blog-page.html

ภาควิชาฟิสิกส์ ม.เทคโนโลยีราชมงคล 2558. การต่อวงจรไฟฟ้า(ออนไลน์). แหล่งที่มา : อ้างอิง http://www.rmutphysics.com/PHYSICS/oldfront/54/1/index.htm